

تحليل فيوجرلوژيکال سازمان‌های پنج چشم

اکنون که از آغاز پایه‌گذاری سیستم سایبرنتیک توسط انگلیس، حدود صد سال می‌گذرد و در یک قرن گذشته این کشور به همراه متحدانش موفق شده است سیطره و تحکّم بسیار دقیق و بی‌سابقه‌ای بر تکتک افراد جهان ایجاد نماید، لازم است پیش از ادامه روند به سمت آینده، برآوردی حتی‌المقدور واقع‌گرایانه نسبت به آینده این سیستم مخوف در اختیار باشد.

امروز کارشناسان حوزه تکنولوژی اطلاعات، عمدتاً با نگاه فنی به مسائل این علم نگاه می‌کنند. افراد محدودی نیز که با نگاه امنیت محور این فضا را رصد می‌کنند بیشتر غرق در جزییات شده‌اند و از این رو اگر آینده‌شناسی هم در این علم صورت پذیرد نسبت به ابزار و تأثیرات آن بر بشر است اما بسیار کم رخ داده افرادی با نگاه تحلیل‌گرانه به آینده‌شناسی این حوزه در سطح کلان بپردازند.

بدین سبب لازم است که از منظر «ضد اطلاعات»^۱ در فضای سایبر و برای تهیه اطلاعات پایه پدافند سایبری ملی، با نگاهی ژرف به آینده این سیستم گسترده پرداخته شود. البته این تحلیل باید حداقل در دو نگاه دیده شود:

الف) آینده سیستم سایبرنتیک در تقابل با تمامی ملل جهان

ب) آینده سیستم سایبرنتیک در تقابل با جمهوری اسلامی ایران بعنوان هدف اصلی سیستم سایبرنتیک پنج چشم

آنچه در این تحلیل مطالعه خواهید نمود، در آمدی مختصر بر تحلیل آینده‌شناسانه سیستم سایبرنتیک پنج چشم، به همراه نتایج اولیه آن است که پایه اطلاعاتی آن اسناد ارائه شده در مباحث قبلی می‌باشد. از این رو اگر از آن دسته بازدیدکنندگان هستید که برای نخستین بار از این پایگاه دیدن می‌کنید، برای بررسی اسنادی اطلاعات ارائه شده در این مقاله، نظری گذرا بر دیگر مقالات بخش «بررسی‌های دکترینال پیرامون سازمان‌های پنج چشم» داشته باشید.

برای شروع، اولین ارجاع اطلاعاتی به مقاله «سازمان‌های پنج چشم، در اوج یا در قعر؟!»^۲ است. زمانی که پس از طی مقدمات تحلیل، یکی از نتایج حاصل این بود که با گذر زمان، نسبت میزان تراکنش‌های سایبری روزانه سراسر جهان، به ظرفیت پردازشی سرورهای پنج چشم بطور تصاعدی و با شیب بالا افزایش می‌یابد و بدین سبب در آینده نزدیک، یا شاید هم اکنون! توان کنترل و پردازش کلیه تراکنش‌های دیجیتالی جهان از عهده فنی پنج چشم خارج می‌شود.

اما این موضوع تا چه مقدار امکان وقوع دارد و چقدر قابلیت اطمینان در آن است؟

به این پرسش بطور صریح پاسخ داده نمی‌شود بلکه تنها اشاره‌ای اجمالی بر همکاران پنهان این سازمان‌ها خواهد شد و آن اینست که علی‌رغم تصور عام مردم و حتی کارشناسان جهان، شرکت‌های حوزه تکنولوژی اطلاعات نظیر ماکروسافت، اپل، گوگل و ... نه تنها خصوصی و مستقل نیستند بلکه در بسط دامنه قدرت و تسلط پنج چشم، تلاش جدی دارند.

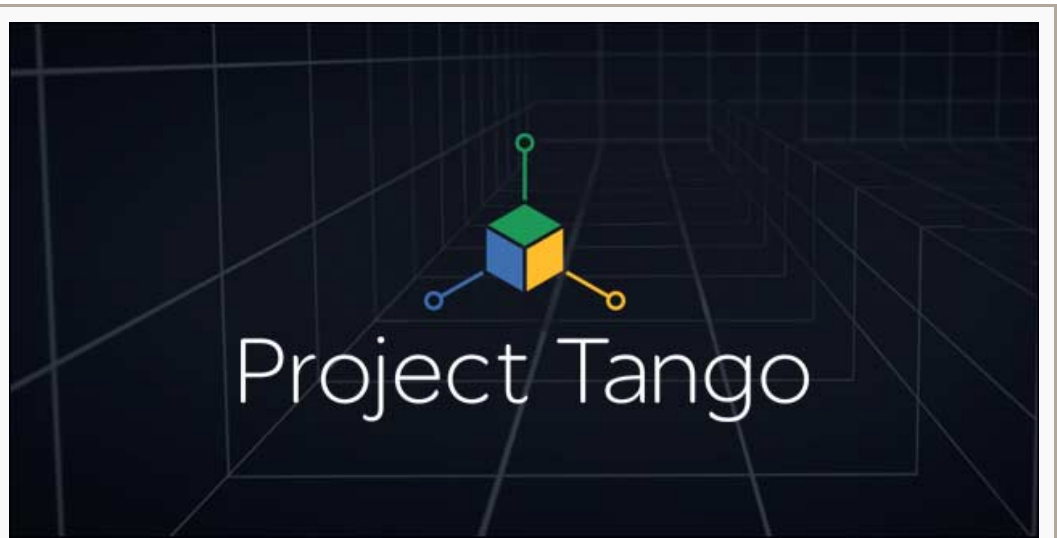
البته این مسئله بیشتر از حیث تجارت و کسب منفعت است تا اینکه تصور شود این سازمان‌های بظاهر خصوصی، صد در صد تابع سیستم نظامی – امنیتی پنج چشم هستند.

اما در هر حال چه بصورت یک زیرمجموعه و چه بصورت شریک تجاری در ایجاد تسلط اطلاعاتی، برای اشخاص ثالث یعنی مردم سراسر جهان، تفاوتی نخواهد داشت چرا که در هر دو صورت اطلاعات آنان به دست سازمان‌های پنج چشم خواهد رسید.

اگر این سازمان‌های نظامی – امنیتی دولتی را بطور مستقل و تنها در نظر بگیریم، دور از احتمال نیست که بزودی کنترل بر تمامیت مخابرات جهان را از دست دهند اما با نقش خاصی که شرکت‌های خصوصی ایفا می‌کنند، این احتمال ضعیف می‌گردد.

این مسئله خصوصاً از سوی شرکت گوگل بسیار جدی است. این شرکت در چند سال اخیر بطور قابل ملاحظه‌ای توان سایبرنتیک‌اش را ارتقا بخشیده و سیلوهای متشکل از قوی‌ترین سوپرسرورهای دیتا ایجاد کرده که بخش اعظمی از اطلاعات کاربران جهان را در خود پردازش، تحلیل و ذخیره می‌نمایند.

از سوی دیگر تکنولوژی‌های جدید گوگل همانند «سیستم عامل موبایلی آندروید»^۳، «عینک گوگل»^۴ و «پروژه تانگو»^۵ به این نظارت جهانی به شدت دامن زده و زمینه تحقق و حتی جلو افتادن وقوع «جامعه الحاقی»^۶ را ایجاد می‌نمایند.

پروژه تانگو

عینک گوگل

مسئله اصلی اینست که حالت بسیار خاص همکاری گوگل با پنج چشم خصوصاً آژانس امنیت ملی آمریکا بدین گونه است که درخواست و نوع نیاز اشراف اطلاعاتی در بُعد استراتژیک از سوی آژانس امنیت ملی مطرح می‌شود و روش‌های تاکتیکی و تکنیکی نیل به آن توسط مهندسين، متخصصين و ایدمپردازان گوگل، طراحی، پیاده‌سازی و اجرا می‌شود.

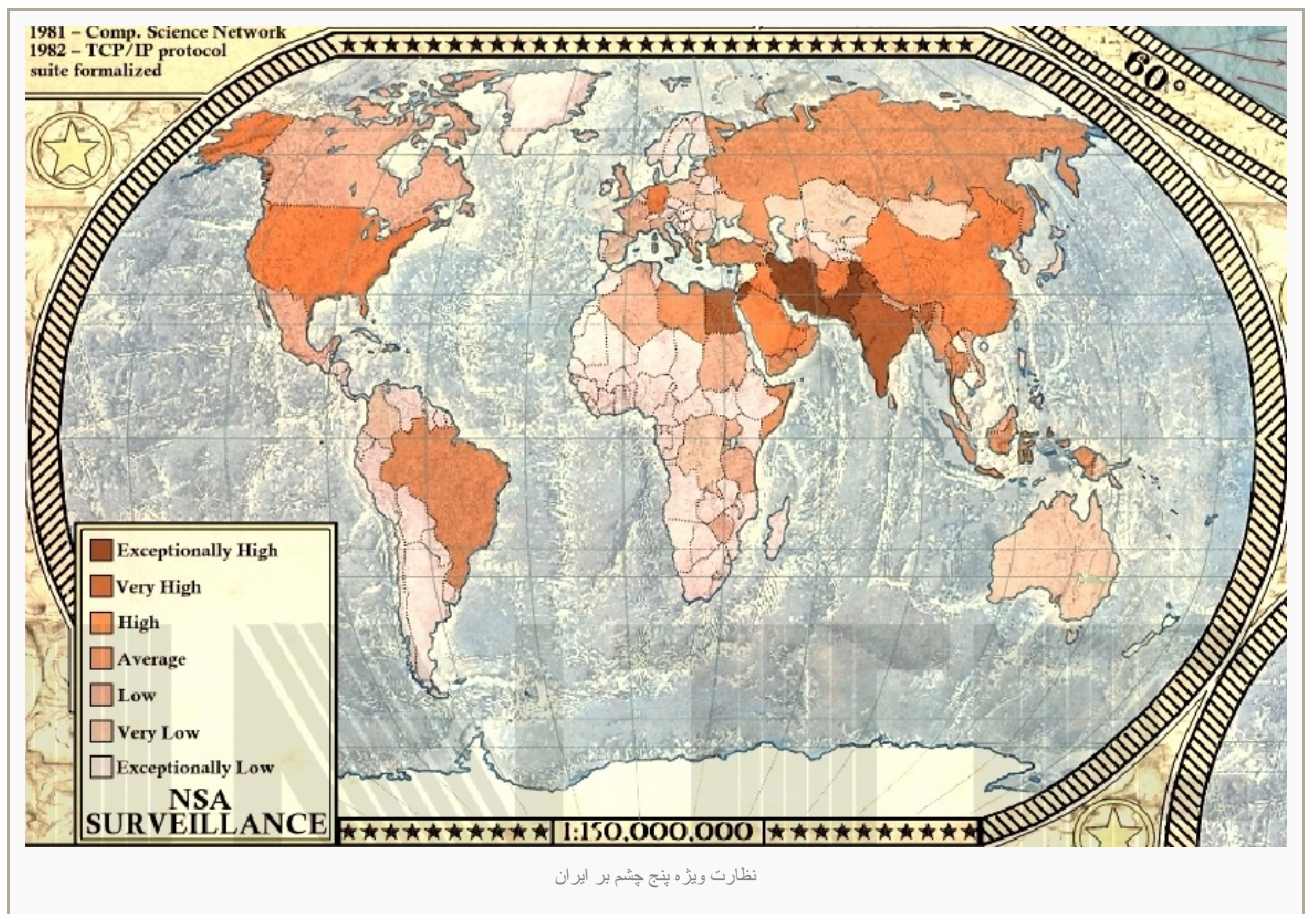
در آینده نزدیک و در مقالاتی دیگر، پروژه‌های مذکور گوگل و ارتباط آنان به سیستم جامعه الحاقی حتماً شرح داده خواهند شد اما اکنون در حدی که از حوصله این تحلیل خارج نباشد تنها می‌توان اشاره داشت که جامعیت ابزارهای نوین گوگل به سمتی رفته و می‌رود که کاربران آن حتی جهان را از چشم گوگل و آنطور که گوگل می‌خواهد، می‌بینند و درک می‌کنند و این در یک جمله و بطور خلاصه یعنی «برنامه‌ریزی مغز انسان» به همان نسبتی که یک ربات قابل برنامه‌ریزی است و این مسئله دو ویژگی خاص دارد:

نخست آنکه تمامی اطلاعات بسیار جزیی کاربران نیز در اختیار گوگل و به تبع آن در اختیار پنج چشم قرار می‌گیرد و دوم آنکه امکان بازخورد از سوی پنج چشم به کاربران محقق می‌شود. یعنی ارانه دستور به انسان همانند ماشین!

کلّیت مطرح شده تا این لحظه با نگاه نوع الف، یعنی آینده نگری در سطح جهان بیان گردید چرا که اولاً میزان پردازش‌های سراسر جهان مطرح بود و ثانیاً به لحاظ تکنولوژی؛ مقداری فاصله زمانی بین اروپا – آمریکا در مقایسه با ایران وجود دارد.

اما این روند بر ضد جمهوری اسلامی ایران به چه شکل خواهد بود؟

بر اساس اسناد مختلف، این مسئله به اطمینان و یقین مطلق بدل شده که جمهوری اسلامی ایران و کلیه جمعیت آن (در حال حاضر ۷۶.۵ میلیون نفر) تحت کنترل شدید و ۲۴ ساعته سازمان‌های پنج چشم هستند و ویژگی‌ترین پروژه تعریف شده پنج چشم و شرکای تجاری آنها علیه ایرانیان و جامعه سایبری ایران است. شاید بپرسید که مگر جز جوانان، افراد دیگری هم از ابزار مدرن استفاده می‌کنند؟ یا در همان نسل جوان آیا همه سایبورگ هستند؟

پاسخ این سؤال به روشن نمودن حیطة سایبر باز می‌گردد. با توجه به اینکه حتی سادهترین ابزارهای ارتباطی مثل تلفن ثابت منزل نیز در فضای سایبر توسط پنج چشم رصد می‌شود، پس کلیه افشار جامعه قابل رصد هستند و رصد اطلاعاتی را نباید منحصر به تکنولوژی‌های جدید نظیر تبلت یا «تلویزیون هوشمند» دانست. همچنین در امروز جامعه ما متأسفانه بطوری بسیار بی‌مهابا، استفاده از تلفن همراه رایج شده و بر اساس آمارهای موثق، عموم افراد از نوجوانان مقطع سنی راهنمایی (در حدود ۱۳ سال) تا اشخاص مسن از گوشی همراه استفاده می‌کنند. درست است که نوع استفاده، هم از نظر کمیت و هم از نظر کیفیت در میان رنج‌های سنی مختلف و حتی در میان افراد یک رنج سنی خاص، متفاوت است ولی باز با این وجود، همگی قابل رصد دائم هستند و یقیناً سازمان‌های پنج چشم نسبت به جامعه ایران، هیچ فرصتی را از دست نمی‌دهند.

برای روشن شدن بیشتر مطلب به نگاره «انتشار گزارش فوق محرمانه از سوی مرکز تحقیقات پیشرفته ضدتروریسم – برنامه‌های آمریکا تحت نظر مراکز امنیتی ایران است» مراجعه فرمایید.

اما در نهایت با توجه به آنچه که تا کنون مطرح شد، دو نتیجه ابتدایی حاصل می‌گردد:

الف) در بعد جهانی: سازمان‌های پنج چشم به تنهایی در حال از دست دادن پردازش کلیه تراکنش‌های سایبری جهان هستند ولی با استفاده از قدرت سوپر سرورهای شرکت‌های خصوصی نظیر گوگل و فیس‌بوک، این ضعف را بطور جدی و قابل قبول جبران می‌کنند لذا نمی‌توان با قاطعیت مدعی شد که در جهان همه بطور دائم و بدون خطا تحت کنترل هستند اما قاطعانه می‌توان گفت که احتمال رصد هر یک نفر در جمعیت حدود ۸ میلیارد نفری زمین، بسیار بالا است.

ب) در بعد ملی: حتی اگر در بعد جهانی احتمال وقوع خطا و فرار افراد از کنترل سایبری پنج چشم وجود داشته باشد، در ایران که هدف اصلی، اول و همیشگی این سازمان‌ها است، حتی بدون وجود شرکت‌های خصوصی همکار پنج چشم نیز امکان فرار از رصد وجود ندارد مگر اینکه با فضای سایبر بطور مطلق قطع ارتباط کنیم! این در حالیست که جوانان ایرانی علاقه خاصی به بروز بودن در حوزه تکنولوژی‌های سایبری دارند و این یعنی نفوذ بالای ابزارهای مدرن جاسوسی سایبری شرکت‌های همکار پنج چشم در میان آنها که احتمال قطعی را، همچنان قوت بیشتری می‌بخشد.

پس در یک جمله از منظر فیوچرلوژیکال و آینده‌شناسانه باید گفت: «جهان تحت کنترل شدیدتری قرار خواهد گرفت و ایران تحت کنترل بسیار شدیدتر از سایر کشورهای جهان.

Project Tango - २

Augmented Society - ५